

(Det talade ordet gäller.)

Sverigevänner, Almedalsbesökare!

Fyra partiledare och en finansminister har i år talat här före mig.

Jag skulle kunna ägna en stor del av den här stunden åt att kommentera deras tal...

...kritisera deras förslag, berömma dem där de förtjänar det...

...bemöta deras, emellanåt, groteska utfall mot mig och mina partivänner.

Men, så frågar jag mig, är det vad väljarna vill höra?

Vill väljarna höra ännu en politiker som gnabbas och käbblar.

Som kastar fram mer eller mindre genomtänkta utspel enbart för att nå fram i mediala bruset?

Som raljerar och skojar?

Som tjarar om regeringsfrågan och om vem som kan, vill, vågar, får prata med vem?

Jag tror inte det.

Jag tror inte att det är vad väljarna vill höra.

Jag tänkte istället prata med er om vilket Sverige jag och Sverigedemokraterna vill ha.

"Hemmets grundval är gemensamheten och samkänslan. Det goda hemmet känner icke till några privilegierade eller tillbakasatta, inga kelgrisar och inga styvbarn. Där ser icke den ene ner på den andre. Där försöker ingen skaffa sig fördel på andras bekostnad, den starke trycker icke ner och plundrar den svage, I det goda hemmet råder likhet, omtanke, samarbete, hjälpsamhet."

Det är snart 90 år sedan Per Albin lanserade den här linjen, som kom att prägla svensk politik och samhällsutveckling i årtionden.

Folkhemmet.

Idén om Sverige som ett hem i landsformat.

Innan jag gick på här hörde vi den konservative Heidenstams Medborgarsång.

Jag tycker att kombinationen Per Albin och Heidenstam så tydligt illustrerar just idén om folkhemmet.

Att socialism och konservatism förenas i en idé om lika rättigheter och lika skyldigheter för varje medborgare.

Klasskamp och splittring överges – i samförstånd – till förmån för det gemensamma.

Till förmån för den gemenskap som är nödvändig för varje människa.

Det är precis vad vi behöver idag.

Vi behöver samförstånd och gemenskap i tider av splittring och polarisering.

Det är det samhälle vi vill ha!

Jag har ägnat merparten av det senaste året till att resa runt i mitt hem – vårt hem.

Jag har rest runt i Sverige.

Jag har träffat tusentals människor.

Jag har lyssnat.

Jag har försökt förstå.

Jag har försökt förstå hur olika människor, på olika platser i Sverige, känner.

Hur de känner, hur de tänker, hur de upplever sin vardag.

Jag har försökt förstå vad som skänker glädje, vad som inger hopp...

Jag har försökt förstå vad som bekymrar människor.

Sverigevänner, Almedalsbesökare!

Vi lever i en omvälvningens tid.

Vårt land – vårt hem – Sverige, står inte att känna igen.

För en del är det någonting positivt.

En del har i årtionden kämpat för just den här samhällsutvecklingen.

Kämpat för att slå sönder sammanhållning och gemenskap.

Kämpat för att det som ligger till grund för vårt samhälle ska avlägsnas.

Kämpat för att montera ned det som vi genom generationer har skapat gemensamt.

Och där är vi nu.

Sverige slits isär.

Vårt hem slits isär – splittras.

Andra – många – är istället väldigt bekymrade över den här utvecklingen.

Bekymrade över segregationen, bekymrade splittringen, bekymrade över polariseringen.

Bekymrade över framväxten av parallella samhällen.

Bekymrade över otryggheten – över att inte våga sig ut ens på den plats man kallar sitt hem.

Bekymrade över tillståndet i välfärden – över att bli gammal, över bli sjuk och inte få den omsorg och den vård man behöver.

Jag tillhör de som är bekymrade.

Jag har varit bekymrad länge, och tyvärr så har mina många resor genom landet gjort mig än mer bekymrad.

...

I Husby drack jag kaffe hemma hos Tari från irakiska Kurdistan.

Han berättade om otrygghet, om laglöshet.

Han hade blivit misshandlad av gäng på väg hem från tunnelbanan.

Han hade nyligen haft inbrott i sin lägenhet, men hyresvärderna tyckte inte det var någon mening med att laga dörren eftersom det ändå skulle bli fler inbrott...

Tari var inte rädd, sa han, men han var väldigt bekymrad – väldigt bekymrad – eftersom så många andra – inte minst kvinnor i området – upplever stark rädsla.

Det finns de som inte vågar gå och handla.

Det finns de som inte vågar hämta ut sina mediciner på apoteket för att torget domineras av knarkhandel och organiserad brottslighet.

Människor begränsas i sin vardag till följd av otrygghet.

Otrygghet innebär alltid ofrihet.

Den som är otrygg är inte fri.

...

I Malmö träffade jag restaurangägaren Joachim från Kina.

Han berättade om daltande, om hopplöshet.

Han har vid åtskilliga tillfällen fått sina lokaler vandaliserade av lokala gäng.

Han har hotats till livet flera gånger.

Han upplevde att ingenting händer – inget händer trots att polisen vet vilka som ligger bakom vandaliseringen och hoten.

Samhället har kapitulerat.

Våldsverkare – som sätter skräck i hederliga, arbetande medborgare – tillåts fortsätta utan att det får konsekvenser.

...

I Linköping träffade jag Linn, en 20-årig ekonomistudent, ursprungligen från Dalarna.

Hon berättade om respektlöshet, om faktisk otrygghet.

Hon hade besökt Bråvallafestivalen förra sommaren och blivit vittne till ett flertal sexuella övergrepp i form av ofredanden och till och med försök till våldtäkt.

Det var en ny erfarenhet för henne, att det hon bara hade läst om i tidningen faktiskt förekom i sådan omfattning.

Det var skälet till att hon därefter sökte sig till Sverigedemokraterna.

...

I Gällivare träffade jag Ann-Britt.

Hon har en son, som är i behov av personlig assistans.

Hon berättade om förtvivlan, om uppgivenhet.

Hennes son, som har haft assistans dygnet runt i hela sitt liv, riskerade att få delar av assistansen indragen.

Hon sa till mig: "Men han kan ju inte äta själv, han kan inte gå på toaletten själv, han kan inte göra någonting själv. Ska han bara sitta där i sin stol och vänta på att assistenten går på sitt pass? Det är så omänskligt!"

Visst är det omänskligt.

En fungerande välfärd skänker trygghet – men när välfärden sviktar, rycks mattan undan – allra först under de mest utsatta.

Tillvaron rasar för den med de största behoven av samhällets stöttning.

Det är inte värdigt en modern välfärdsstat.

Det är omänskligt!

...

I Skövde träffade jag Petronella, som i vanliga fall jobbar som akutsjuksköterska.

Hon berättade om stress, om otillräcklighet.

Hon var sedan ett par månader tillbaka sjukskriven på grund av utbrändhet...

...och hon sa att hennes återhämtning försvåras framför allt av de skuld känslor hon har gentemot sina arbetskamrater...

...att hon mår fruktansvärt dåligt av att veta, att när hon är hemma så får de andra det ännu tuffare på jobbet.

Ännu mer stress, ännu mer känsla av att inte räcka till.

För mig vittnar den inställningen om både lojalitet och väldigt stark pliktkänsla...

...men det är samtidigt oerhört sorgligt att det ska behöva vara så.

Att välfärden idag bärs upp av de som är lojala och plikttrogna...

...av de som ser jobbet som ett kall...

...medan det samtidigt finns de som bara kräver – kräver mer och mer – hävdar sin rätt, utan en tanke på att alla dessa rättigheter vilar på ömsesidiga plikter.

...

Sverigeväänner, Almedalsbesökare!

Det här är några korta berättelser ur verkligheten.

En verklighet som många människor – riktiga människor av kött och blod – känner igen sig i, lever sina liv i.

Sverige mår inte bra.

Frågan är, hur länge ska vi acceptera detta?

Hur länge ska vi låta vänsterliberalerna montera ner det som människor i vårt land byggt upp i generationer?

Vårt svar är: Det räcker nu!

Det räcker nu!

Nu är det stopp!

Nu har ni experimenterat färdigt.

Nu har ni förstört tillräckligt.

Nu tänker vi återupprätta det ni ödelagt.

Nu tänker vi återupprätta folkhemmet!

När man talar om folkhemmet, brukar man genast få höra att man är en bakåtsträvare som vill tillbaka till 50-talet – eller ännu tidigare.

”Man kan inte vrida klockan tillbaka. Tiden går inte baklänges. Man kan inte backa in i framtiden.”

Men det är ju inte heller önskvärt.

Det är inte det vi menar.

Jag tillhör inte de som påstår att allt var bättre förr.

För det var det inte.

Men i idén om folkhemmet fanns sådant som vi har tappat på vägen...

...tappat på vägen i vänsterliberalernas iver att experimentera och omdana.

Viktiga, bärande principer, som är nödvändiga för att samhället långsiktigt ska fungera och hålla ihop.

En sådan, bärande princip är idén om att vi bidrar efter förmåga, och vi får efter behov.

Den principen lever kvar – välfärden är fortfarande i väldigt hög grad gemensamt finansierad genom ett utjämnande, i grunden rättvist skattesystem.

Jag tycker att det är bra.

Men jag förstår också att en sådan princip inte kan stå ensam.

Jag förstår också att ett ensidigt fokus på rättigheter och friheter skapar obalanser i systemen...

...rubbar legitimiteten i systemen.

Rättigheter och friheter måste balanseras mot någonting...

...och en annan bärande princip – som dock tyvärr gått förlorad längs vägen – är, att först gör man sin plikt, sedan kräver man sin rätt.

Varje medborgare i Sverige ska åtnjuta samma rättigheter och samma friheter, men också vara belagd med samma skyldigheter och plikter.

Gör din plikt – kräv din rätt!

...

Sverigeväänner, Almedalsbesökare!

Jag menar att det här – nu – är viktigare än någonsin.

Vårt land – vårt hem – slits isär, klyvs, genom polarisering, splittring och segregation.

Många är bekymrade, misströstar, är rädda.

Är rädda för hur det ska bli med pensionen, med jobbet, med barnens skola...

Är rädda för att bli utsatta för våld, för att få inbrott i hemmet.

Är rädda för att bli sjuka, arbetslösa.

Rädda för att hamna utanför...

Sverigeväänner, Almedalsbesökare!

I vårt Sverige hamnar ingen utanför.

I vårt hem hamnar ingen utanför.

I vårt hem finns vare sig kelgrisar eller styvbarn.

I vårt moderna folkhem råder trygghet och sammanhållning.

I vårt moderna folkhem råder rättvisa och solidaritet.

I vårt moderna folkhem belönas flit och plikt känsla, kompromissvilja och laganda.

I vårt moderna folkhem lönar det sig att arbeta och utbilda sig...

...det lönar sig bidra till det gemensamma.

Att bidra till det gemensamma som fångar upp den som är på väg åt fel håll.

Vi måste komma bort från alla dessa konstruerade konflikter som det vänsterliberala etablissemanget vill tvinga på oss.

Konstruerade konflikter som det vänsterliberala etablissemanget vill hålla fast vid för att motivera sin egen existens.

Men, det handlar inte om klass, om vad du tjänar.

Det handlar inte om kön eller sexuella läggning.

Det handlar inte om hudfärg, om var man är född eller var ens föräldrar är födda.

Den avgörande konflikten i samhället idag, den handlar att det konstruktiva står mot det destruktiva.

Det handlar om de som vill bidra till det gemensamma mot de som vill förstöra det gemensamma.

Det handlar om de som bygger bilarna mot de som bränner bilarna.

Det är det som är det avgörande – den avgörande konflikten för hur vårt land – vårt hem – utvecklas i framtiden.

Vi ska bygga vårt hem på det konstruktiva!

I vårt moderna folkhem är tryggheten central.

Tryggheten i hemmet, tryggheten på gator och torg...

I vårt moderna folkhem vågar alla – män och kvinnor – gå ut när det är mörkt.

I vårt moderna folkhem sitter grovt kriminella – mördare, våldtäktsmän, pedofiler – inlåsta...

...istället för att skötsamma, laglydiga medborgare ska behöva låsa in sig själva.

I vårt moderna folkhem sätts brottsoffrets intressen före brottslingens.

I vårt moderna folkhem vet alla medborgare att polisen kommer när polisen behövs.

I vårt moderna folkhem har samtidigt polisen de resurser och det stöd som krävs för att de ska kunna skapa trygghet och bekämpa brott.

...

Sverigeväänner, Almedalsbesökare!

I vårt moderna folkhem är också välfärden central.

Vården, skolan, omsorgen...

I dessa tider särskilt hälso- och sjukvården, som ju väldigt påtagligt handlar om människors liv och hälsa...

...och där krisen just nu är total.

Enligt Sveriges Kommuner och Landsting har läget aldrig varit så här dåligt för de som väntar på operation.

Var fjärde som står i kö får vänta längre än vårdgarantins 90 dagar.

Allt färre sjukhus klarar väntetiden på max 4 timmar – istället ökar väntetiderna.

Bristen på intensivvårdsplatser för barn är akut i hela landet.

Svårt sjuka barn måste transporteras till andra länder för att få vård.

Kvinnor tvingas föda barn i bilen på väg till BB.

Vårdplatskrisen är ett faktum – vi är sämst i Europa.

I sommar hålls vårdavdelningar öppet utan bemanning av sjuksköterskor.

Läkare slår larm: Man kan inte ta ansvar för patientsäkerheten.

Allmänt råder personalkris, ekonomisk kris och varningssignalerna strömmar in...

...

Det är inte svårt att förstå varför den här frågan har börjat segla upp som den viktigaste för väljarna.

Medborgarna i landet med världens högsta skattetryck ska kunna förvänta sig bättre.

Ytterst handlar det såklart om politiska prioriteringar...

...om att de som har styrt inte förmått ta ansvar, inte förmått se den negativa utvecklingen i tid.

Det är de som har styrt – från vänster till höger – som bär ansvaret, som bär ansvaret för att människor faktiskt dör på grund av utebliven vård i Sverige 2017.

Låt oss sätta stopp för detta – senast nästa år!

...

Undersökningar visar att det är Socialdemokraterna som väljarna har störst förtroende för när det gäller hälso- och sjukvårdspolitiken.

Det är en förstaplats de verkligen inte förtjänar – och vi tänker utmana dem om den platsen hela vägen fram till valet.

Sverigedemokraterna är vårdpartiet – på riktigt!

...

Sverigevänner, Almedalsbesökare!

I vårt moderna folkhem ser vi på alla de som sliter i vården som de välfärdens hjältar de faktiskt är.

I vårt moderna folkhem visar vi verklig uppskattning för deras insatser.

I vårt moderna folkhem vill man arbeta inom sjukvården – vårddyrket är ett drömyrke.

Arbetsvillkoren är schyssta. Man har tillräckligt många arbetskamrater. Vi betalar vad det är värt.

I vårt moderna folkhem är alla vårdavdelningar bemannade.

I vårt moderna folkhem får den som är sjuk den vård som behövs – när den behövs.

I vårt moderna folkhem får den som är sjuk den vård som behövs – oavsett var i landet man bor.

...

Idag har vi lanserat två nya, viktiga satsningar på hälso- och sjukvården:

Vi vill stärka systemet med patientansvarig läkare.

Det återupprättar möjligheten till kontinuitet för patienten, det ger en mänskligare vård och det skapar ett mer effektivt användande av befintliga läkarresurser.

I vårt moderna folkhem kan varje medborgare gå till -sin- läkare – en läkare som känner sin patient och dennes sjukdomshistoria...

...en läkare som den enskilde patienten känner förtroende för.

Vi vill ta bort det ofrivilliga, oregelbundna skiftarbetet inom vården.

Att ständigt jobba omväxlande dag, kväll, natt och helg sliter på såväl hälsan som familjelivet.

Skift- och nattarbete är dessutom en riskfaktor för uppkomsten av hjärt-kärlsjukdom, bröstcancer och magsår.

I vårt moderna folkhem är det ingen som avstår vårdyrket på grund av dåliga, hälsofarliga arbetsförhållanden.

...

Sverigeväänner, Almedalsbesökare!

I vårt moderna folkhem råder en stark medborgaranda.

Medborgarandan är grunden för sammanhållning och gemenskap, grunden för ömsesidig respekt och solidaritet, grunden för tillit mellan människor.

I vårt moderna folkhem vågar vi vara stolta över vår historia, stolta över vår kultur, stolta över vad som skapats och förädlats här i generationer – i århundraden.

Stolta över det som håller ihop oss, som gör oss till en nation, en familj.

Vår gemensamma stolthet stärker medborgarandan.

I vårt moderna folkhem är man välkommen att bo oavsett var i världen man har sin bakgrund.

Men ska man bosätta sig här, då måste man ha viljan och ambitionen att bli en av oss.

Då måste man anpassa sig, man måste lära sig språket, man måste förstå hur vårt samhälle är uppbyggt, måste förstå och respektera de lagar och regler som gäller här.

Man tar seden dit man kommer.

I vårt moderna folkhem råder demokrati, här råder jämställdhet.

I vårt moderna folkhem har vi respekt för naturen, respekt för djuren, respekt för den jord vi ärvt av våra föräldrar och lånar av våra barn.

I vårt moderna folkhem behandlar vi våra barn med respekt, här är varje flicka fri att leva sitt eget liv och gifta sig med vem hon vill.

I vårt moderna folkhem kan män och kvinnor – flickor och pojkar – både bada och åka buss tillsammans.

I vårt moderna folkhem har man rättigheter, men man har också skyldigheter.

I vårt moderna folkhem söker man egen försörjning, här gör man sin plikt innan man kräver sin rätt.

Är man beredd att acceptera detta, är man beredd att anpassa sig...

...då är man välkommen att bli en del av vårt moderna folkhem.

Är man inte beredd att acceptera de krav vi ställer, får man bo någon annanstans.

...

Sverigevänner, Almedalsbesökare!

I vårt moderna folkhem finns inga fattigpensionärer – fattigdom bland äldre är ett utrotat fenomen.

I vårt moderna folkhem får den som blir utan arbete stöttning av samhället – men det ska alltid löna sig att gå från stöttning till arbete.

I vårt moderna folkhem växer jobben – de riktiga jobben istället för subventionerade låtsasjobb.

I vårt moderna folkhem har de små och medelstora företagen goda villkor – det är i dessa företag merparten av de riktiga jobben skapas.

I vårt moderna folkhem finns inget utrymme – och ingen grogrund – för politisk eller religiös extremism.

...

Sverigevänner, Almedalsbesökare!

”Så sant vi äga ett fädernesland,
vi ärvde det alla lika,

med samma rätt och med samma band
för både arma och rika;
och därför vilja vi rösta fritt
som förr bland sköldar och bågar,
men icke vägas i köpmäns mitt,
likt penningepåsar på vågar.

Vi stridde gemensamt för hem och härd,
då våra kuster förbrändes.
Ej herrarna ensamt grepo till svärd,
när varnande vårdkase tändes.
Ej herrarna ensamt segnade ner
men också herrarnas drängar.
Det är skam, det är fläck på Sveriges banér,
att medborgarrätt heter pengar.

Det är skam att sitta, som vi har gjort,
och tempel åt andra välva,
men kasta stenar på egen port
och tala ont om oss själva.
Vi tröttnat att blöda för egen dolk,
att hjärtat från huvudet skilja;
vi vilja bliva ett enda folk,
och vi äro och bli det vi vilja.”

...

Sverigevänner, Almedalsbesökare!

Då återstår bara den kanske viktigaste frågan:

Vill ni följa med mig på den här resan, på resan mot att bygga det moderna folkhemmet?

Då kör vi!

14 månader – 429 dagar – kvar.

Tack!